

20 שנה לרצח רבין

דברי הכפר

דו"ח רצח שלמה ארצי

ביום שישי בדאלאס טקסס, עשרים ושניים נובמבר שישים ושלוש, נרצח ג'ון קנדי שקראו לו "ביג אס", יריה אחת בצוואר ושתיים בראש, הלוויתו נערכה בסוף נובמבר, הארי אוסוולד ירה בו מאיזו סיבה, היינו בצופים, שיחקנו כדורגל, דו"ח רצח מתחיל בלי מילת אהבה.

ביום שבת בתל אביב עיר בלי שמיים, ארבעה בנובמבר תשעים וחמש, נרצח... כנראה פעמיים, שתי יריות מאקדח של מתנקש. הלוויתו נערכה יומיים אחר כך, מטורף אחד ירה בו מטווח קצר, היינו בבית, ישבנו סתם ככה, אחר כך הלכנו לבכות בכיכר.

כמה דמעות, כמה נרות?
כמה שיגעון עוד אפשר לזהות?
כמה ימים, כמה חשיכה
יעברו עד ש...
הכל ישכח?

ביום ראשון במקום לא ידוע, עשרים ושלושה נובמבר תשעים וחמש, אני כותב את השיר מתוך געגוע, לאן אסע עכשיו ומה אבקש?
הימים ימי זעם, יש אומרים שזה ככה, הימים ימי פעם עם ימי עכשיו, איך תבוא מנוחה על ארץ הפחד, ורק השאלה מי עוד יירצח?

גיליון מס' 2478 * י'ז בחשוון תשע"ו * 30 באוקטובר 2015
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב

ימי הולדת

7/11 עדי לינטון
נעמה ברור (נכדה)
ענבר איסטון (נכדה)
מילו אפשטיין (נכד)
ארז אנגלסברג (נכד)
קאיה בלטר

2/11 ג'ורג' נאי - 80
כפיר בן צבי (נכד)

4/11 שני כהן נאה (ה)

5/11 ג'וני פרנק
אריק אילייב
יונתן בלטר

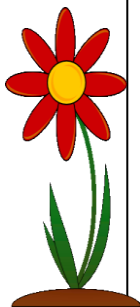
6/11 ברוך כהן
דניאל סער
גפן קולינס

ימי נישואין

5/11 דליה ואודי וגנר
חנה וריצ'ארד איסטון

"

נזכור

לני רוז (עידן)	15.11.11	בחשון תשע"ב	יח
גב' נחמה ברנשטיין	14.11.84	בחשון תשמ"ה	יט
נוח שיין	24.11.89	בחשון תש"ן	כז
ראובן מנדז'גורסקי	13.11.04	בחשון תשס"ה	כט

נרות הנשמה fe יצף נאנוה

יעל נמנוב זכרה לברכה, הייתה גננת והייתה גננית. כגננת היא חנכה ילדים בגן שקד וכגננית היא הייתה מגדלת צמחים באהבה רבה ובהצלחה גדולה.

שילוב הגננת והגננית שבה, הביא אותה להקים גינת פרחי בר ליד גן שקד. היא העבירה לשם פקעות ובצלים של פרחי בר שונים אשר פרחו באביב, וחצבים שפרחו בסוף הקיץ. וכך הייתה ליד גן שקד פינה שהייתה גם יפה לעין, וגם חינוכית לימודית לילדים.

ברבות השנים, יעל הפסיקה להיות גננת, וגם הגינה אבדה מהקסם שהיה לה בימיה הטובים. מכל פרחי הבר נשארו בגינה רק החצבים, אך הם, לא זו בלבד שלא התמעטו, הם הלכו והתרבו. מידי שנה בסוף הקיץ הייתה הגינה מתמלאת בעשרות חצבים פורחים, ובחורף מיד עם תום הגשם הראשון, החלו לבצבץ עלים ירוקים כהים בכל מקום בו היו פרחים בסתיו.

החצבים אינם פורחים בבת אחת. מה שמעורר את החצבים להציץ מהאדמה ולפרוח הרי הם הימים המתקצרים. כמו שהציפורים הנודדות מתחילות להרגיש את הדחף לצאת לנדודים דרומה כי הימים מתקצרים, כך גם החצבים יודעים שהגיעה שעתם לפרוח, כשהקיץ מתקרב לסופו. אבל, במקום שיש בו צל, הימים כאילו מתקצרים מוקדם יותר, החושך מקדים, כך לפחות תופסים זאת החצבים, ובאזור שהוא חשוף לשמש, הימים מבחינתם של החצבים עדיין ארוכים יותר.

כבר הרבה שנים אני עוקבת אחרי פריחת החצבים בגינה של יעל, ובכל שנה אני רואה שהפריחה מתחילה בחלק הקרוב יותר לגן רימון, זה החלק המוצל. וכשהחצבים האלה כבר כמעט נובלים, רק אז מתחילים החצבים המערביים יותר לפרוח. אינני יודעת אם התיאוריה שרשמתי כאן נבדקה ונחקרה ונמצאה נכונה, אבל זוהי הפרשנות שלי, לתופעה שאני רואה כל סתיו כבר שנים לא מעטות.

השנה הייתה פריחה מאד דלה בגינת החצבים של יעל נמנוב. התיאוריה שלי (גם פה אני מחכה לאישוש או להפרכה של התיאוריה הזאת) היא שהקרה של החורף שעבר, פגעה בעלים הירוקים, שתפקידם לייצר את המזון הנאגר בבצל של החצבים, ומכיוון שהיה להם פחות מזון, הם הוציאו מעט פרחים.

יש לי השערה נוספת, והיא בוודאי לא מדעית, אבל בכל פעם שאני עוברת ליד החצבים אני מדמיינת שהם מתאבלים על מי ששתלה אותם. כאילו הם אומרים

שבקיץ שבו הלכה יעל לעולמה אי אפשר לשמוח בשפע של פרחים, וצריך להצטנע.

בימים אלה מסיימים אחרוני החצבים את פריחתם, ומתחילים לצוץ כבר זרי העלים הירוקים, שאם לא יפריע להם מזג אויר קיצוני, הם ייצרו שוב הרבה סוכרים, שייאגרו בבצלים, על מנת שבסוף הקיץ הבא יעלו ויצמחו שוב החצבים, שהם כמו נרות נשמה למי ששתלה אותם אצלנו – יעל נמנוב הגננת והגננית.

תמר וולפין

באוקטובר, 2015

ועדת הביקורת - קיבוץ כפר הנשיא

תוכנית הביקורת לשנת 2016

לחברים וממלאי התפקידים שלום רב,

בימים אלו שוקדת ועדת הביקורת על בניית תוכנית הביקורת לשנת 2016.

הוועדה מזמינה את החברים וממלאי התפקידים המעוניינים להעלות נושאים בעלי עניין ציבורי לביקורת פנים, להעביר פניה בכתב אל חברי ועדת הביקורת באמצעות תאי הדואר ו/או הדוא"ל, וזאת עד ליום 6.11.2015.

במסגרת בניית התוכנית, תערוך הוועדה דיון גם בפניות שיתקבלו ולאחר מכן תקבע את תוכנית הביקורת וסדרי העדיפויות בהתאם לשיקול דעתה המקצועי ולתקציב הביקורת.

שיתוף הפעולה של החברים וממלאי התפקידים חיוני להצלחת הביקורת, על מנת שנפיק ממנה את התועלת המירבית.

בברכה,

אשר איילון, חגית בורשטיין, ואביבה אפשטיין

חברי ועדת הביקורת

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

האות והמופת(י)...

עוד בטרם סיים נתניהו את נאומו "השערורייתי"
על אודות "מערכת היחסים" בין היטלר (יש"ו*) והמופתי
ניתן האות ולהקת המקוננים הקבועה
פצחה בשירת הגינויים המוכרת והידועה...

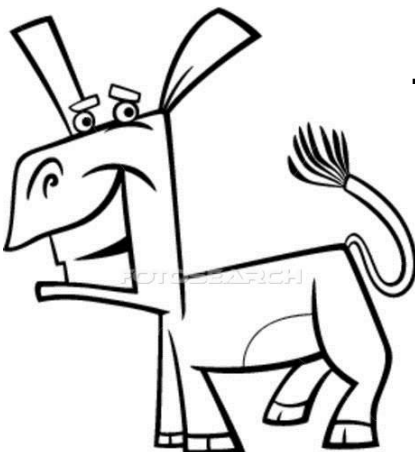
אני לכשעצמי לא מבדיל בין שני הרשעים כלל וכלל
זה מנוול וזה מנוול...
זו טריפה וזה נבלה
או להיפך... אל תתפסו אותי במילה...

הרי ברור שרה"מ לא התכוון לגמד את גדול הצוררים
הוא רק ניסה להראות שהיו לו גם כמה "חברים"...
לרעיון ההשמדה ולדרך ולשנאה העיוורת
כמו שאומרים: אותה הגברת ואותה האדרת...

יפה שהקאנצרלית של גרמניה לקחה מיד בעלות על "זכויות היוצרים"
אולי חששה שנתחיל לתבוע גם מהפלסטינאים "דמי תמלוגים"...
הרי ברור שהיטלר (יש"ו) הוא הוגה הרעיון, היזם, והמוציא לפועל
והמופתי הוא רק טפיל שנדבק ונצמד אל הגועל
כשחרב בידו האחת ובידו השניה מצדיע במועל
אלו העובדות הפשוטות ובהם צריך להכיר ולהודות
מיליארד זבובים שאוהבים לאכול חרא - לא יכולים לטעות...

אך אצלנו בתקשורת "המקהלה" בתזזית מיד נסערת
איך העז רוח"מ להשתמש בשואה בלשון מכוערת
ולעשות הקבלה - שגם לעניות דעתי - ממש מיותרת
אך חשוב לדעת שלעיתים ההיסטוריה - כן חוזרת...

צריכים להבין גם ממשיכי דרכו של המופתי הנאלח

שדרכם המבקשת להשמיד ולהכחיד לא תצלח!
 ואם יורשה לי לצוטט את יגאל אלון ממנהיגי ישראל:
 "עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל"
 ולמרות שבכול דור ודור,
 נאבקים בני החושך בבני האור
 ואויבינו, קמים עלינו לכלותינו
 עד בלי די
 למרות הכול - עם ישראל בועט וחי...

אבי

* יש"ן – יימח שמו וזכרו

פראמ: עונג שבת

שימרו את התאריך לעונג השבת הבא - 6/11, בשעה 18:45
 קבלת שבת כל שבוע בשעה 18:00

להתראות - כולם מוזמנים

חדש במית הקברות

תודה לרות גולן שקנתה צבע ולגבי אורן שצבע בהתנדבות
 את כל הספסלים בבית הקברות לקראת החורף.

יוחאי

הפינה הויזואלית

מילואים בדרום-אפריקה - מקייפטאון לחווה Groenfontein

חוף ים טיפוס
לדרום אפריקה
בעיקר לגולשים

כלבי הים
מגויסים לענף
התיירות

עברנו שרשרת
הרים בעזרת
מנהרה באורך
של
4.2 ק"מ !!

באזור החווה
מגדלים יענים
כמו בקר.
מזל שהיענים
לא יודעים זאת...

כן, גם כאן זה קורה.
מישהו נרדם על ההגה ונחת
בשדה. אמבולנס והליקופטר
העבירו את הנפגעים לטיול המשך
בבתי חולים.
תמונה טובה אבל מיותרת !!

זהו המראה שאנחנו
נתעורר אליו מדי בקר
בזמן הקרוב.
באופק הרחוק, הר שאני
הולך לעלות עליו ביום
שישי עם מקלות נורדיים

שבוע טוב דוד אלמן